

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

VII. Meditatio. De Fine, quo quis moueri debet ad suscipiendam sacram
Eucharistiam. Pvncta Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

MEDITATIONES. 31

gnitudinem respicere velis. Misericors est Dominus, quia filius prodigus non solū à suo Patre fuit receptus; sed etiam veste donatus, & annulo ornatus, ut interesse posset conuiuio vituli saginati. Luc. 15.

VII. MEDITATIO.

De Fine, quo quis moueri debet ad suscipiendam sacram Eucharistiam.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cum hoc diuinissimum Sacramentum à CHRISTO institutum sit, quasi medicina, ad præseruandum nos à malo, atque etiam ad alèdam spiritualiter animam nostram, congruens esse, ut id ipsum tanquam finis proprius nos ad communionem permoueat, quæ deinde à nobis referatur ad gloriam Dei, velut ad finem extremum.

2. CONSIDERA Deū non alio fine hūc cibum spiritualem nobis reliquisse, quā ut sacræ Eucharistiæ beneficio in ipsum transformaremur, secundum eius voluntatem viuendo, quod non est aliud, quā Deum viuere in nobis.

3. CONTEMPLARE mirificum desiderium, quo Pater & Filius flagrant pro nostra salute & perfectione promouenda. Ille enim nobis misit filium suum, ut

illum in humilitate, patientia, obedientia, contemptu mundi, &c. imitemur. Filius autem nobis reliquit hoc amabile Sacramentum, ut nobis auxilium præberet ad dictas virtutes acquirendas, & ad vitam instituendam, sicut eam instituit CHRISTVS. Atque hic debet esse nostræ communionis finis.

FRUCTVS.

FRUCTVS huius Meditationis erit, operam dare ut transformeris in Deum, imitando virtutes & vitam CHRISTI. Quod intellexit Deus, cum diceret Mosi, *Fac secundum exemplum, quod tibi ostendi in monte.*

Exod. 15.

ANNOTATIO.

De Fine & intentione communicantis.

PRIMUM communicare ad percipiendam consolationem, & voluptatem spiritualem, sic ut ille sit principalis communionis finis, non est admodum laudabile, quia id nascitur ex amore proprio, Potius enim debet nos mouere desiderium patiendi cum CHRISTO, cum hoc Sacramentum sit memoriale passionis ipsius.

2. Nec bonum est communicare principaliter ad impetranda à Deo bona terrena: nam cum hoc cœleste Sacramentum sit cibus spiritualis animarum, nõ debet primario referri ad res caducas & terrenas.

nas;

MEDITATIONES. 39

nas. Quoniam non prohibemur postulare à Deo gratiam aliquam temporalem, & ad illam intentionem communicare, modò id fiat ad maiorem Dei gloriam.

3. Communicare, ut mundo appareas pius & spiritualis, nomenq; hominis sancti consequare, pessimum est. Hæc enim esset hypocrisis, ac abusus, & iniuria tantæ Sacramenti.

De recta intentione, bonisq; finibus, quos communicantes habere debent

propositos.

PRAETER proprium finem, ob quem hoc Sacramentum est institutum, & omnibus in sacra communione debet esse propositus, de quo in punctis Meditationis actum est, sunt alij decem à S. Bonaventura commemorati tom. 7. in opusc. de præparatione ad Missam, cap. 8. Primus est, si quis communicet ad obtinendam suorum peccatorum remissionem, quia hoc Sacramentum est etiam sacrificium Deo gratissimum, mediumq; efficax ad peccata expianda. II. Pro remedio suarum infirmitatû, ut huius sancti antidoti beneficio, quis à graui aliquo malo præseruetur. III. Ad effugiendam magnam aliquam afflictionem vel tentationem. IV. Ad impetrandam gratiam, vel aliud donum Spiritale, cum in hoc Sa-

B 5

cræ-

cramento is sit, cui Pater cœlestis nihil vñ
 q̄ recusauit. V. Ad gratias agendas Deo,
 pro beneficijs tam temporalibus, quàm
 spiritualibus tibi & alijs præstitis. Et hoc
 est, *Sacrificare hostiam laudis, & pro om-*
nibus qua retribuit nobis, calicem salutari-
ris accipere. VI. Ad iuuandum proximos
 tam viuos quàm defunctos: cùm in hoc
 Sacramento is sit, qui interpellat pro no-
 bis. VII. Ad laudandum, colendūq; Deū
 & sanctos, cùm hoc sit omniū sacrificio-
 rum, quæ esse possunt, maximum & glo-
 riosissimū. VIII. Ex amore erga Iesum, vt
 quis, recipiendo illum in Sacramento, fa-
 miliarius quoque cum eo agat. IX. Ex de-
 fiderio augēdi gratiam, quando quidem
 fons omnis gratiæ existit in hoc Sacramē-
 to. X. Vt quis sic vniatur cum Christo, vt
 sit quasi vnum quiddam cum ipso, & in
 eius amore continenter persistat.

COLLOQ̄VIVM.

NIMIS amabilis es, mi Saluator, satis
 fuisset nobis è tuis creaturis aliquod pro-
 curare remediū, idq; magni fauoris lo-
 co duxissemus. At non satis fuit ardenti
 caritati tuę; voluisti enim ipse esse anima-
 rum nostrarum remedium, vt in te cōue-
 niret illud Sapientis; *Amicus fidelis, medi-*
camentum vitæ & immortalitatis. Quis
 enim amicus te fidelior? quod medica-

MOEN-

*Psal. 115.**Roman. 8.**Eccl. 6.*

MEDITATIONES. 35

mentum efficacius est hoc Sacramento, quod nempe dat vitam æternam? Verū quod præterea volueris effectū illius magna ex parte à nobis pendere, id nimie benevolentia argumentum est Si medicina corporales operarentur iuxta intentionem & desiderium infirmi, valde essent efficaces, & ægri omnes valde essent obligatarum auctoribus. Quantum ergo obligati erimus tibi, qui tanto amore nobis procurasti medicinam tam efficacem, tã que salutarem, quæ ex se plus operatur, quàm nos desiderare possumus? O quantum Domine distant philosophia humana leges, à legibus tuæ caritatis? Quis Philosophus sæculi huius vnquam scripsit, aut cogitavit, Regem maiestatis, infinitum omnis perfectionis pelagus voluisse seipsum in cibum relinquere nobis tam vilibus creaturis? Quis sapiens mundi huius animo concipere potuisset vnquam, Deum, gloriæ Dominum, vt hominē sibi copularet, & vniret, voluisse esse eius escam? Sed non ex cogitationes fuere immensæ caritatis tuæ. Eia anima mea impone tandem tot lachrymis finem, nec amplius tuam vilitatem vel imbecillitatem deplora: tres enim dilectæ sorores nostræ, Aduocatæ causam nostram coram CHRISTO egerunt.

Misericordia præsentavit nostram infirmitatem, & auxilium postulavit. Sapientia modum inuenit auxilij obtinendi. Caritas impulit IESVM vt exequeretur. Modus hic est, quod IESVS huius potentissimi Sacramenti beneficio velit nos ita vnire sibi, vt vnum cum ipso efficiamur, hoc enim sine eum recipimus. Agimus tibi gratias cœlestis noster Adam, qui restituiti, quod terrenus Adam destruxit: Ille suo cibo effecit, vt lōgè à Deo recesserimus, vnde nostra nobilitas, fortitudoque nostra, & alia dona spiritualia proficiscuntur. Oro te mi amabilis IESV, vt tam firma & solida sit hæc vnio, vt neque mors, neque vita, neque tribulatio, neque creatura me separet à te Fac Domine, vt totus sim coniunctus tibi, vt cum Apostolo gloriari possim, & dicere, *Viso autem iam non ego, vniuit verò in me CHRISTVS.*

Gal. 2.

VIII. MEDITATIO.

Et exercitium spirituale.

Pro preparatione ad sacram communionem, quando itur ad Ecclesiam.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. Quo die communicandum est summo mane, simulatq; cuiusq; cogita Dominum magno desiderio te in Ecclesia

fia